

men det er dog alligevel et Spørgsmaal, som er af ikke ringe Betydning, og som jeg derfor ogsaa kunde ønske, at vi fik drøftet nærmere i Udvalget. Men jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af Sagen i Udvalg.

Kr. Pedersen: Jeg skal ikke gentage, hvad der allerede er sagt om dette Lovforslag; det er jo ikke saa omfattende, at en længere Forhandling her i Tinget er nødvendig, saa meget mindre som der er Udsigt til, at det skal i Udvalg. Men jeg vil blot henvise til det ærede Medlem Hr. Nørskovs Udtalelse om, at han ønskede Amtsudvalget indsat i Stedet for det Tilsyn, her er foreslaaet. Naar der er foreslaaet en Forandring paa dette Omraade, ligger det i, at man i saa høj Grad som muligt har villet simplificere det hele, gøre det saa billigt som muligt; og naar Kommunalbestyrelsen skal være med til at garantere for et saadant Laan, gaar jeg ud fra, at Kommunalbestyrelsen har Medlemmer mellem sig, som er tilstrækkelig i Stand til at vurdere de Arbejder, som her bliver Tale om i alt væsentligt; og er der Arbejder af den Art, at de ikke kan det, maa der dog være Folk i Nærheden, som de kan faa fat i, saa at det ikke behøver at trække Tiden ud. Jeg finder ingen Anledning til at foreslaa Amtsudvalget indsat i Stedet for den Ordning, her er antydet.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger ønskede Oplysninger; og det kan jo være meget godt, at man skaffer Oplysninger — jeg synes nu ikke, det er saa meget nødvendigt overfor dette Lovforslag. Men ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, at Lovforslaget ikke kan komme til at virke i Aar, og saa havde vi Tiden for os og god Tid til at skaffe Oplysninger, maa jeg sige, at jeg forstaar ikke, at man ikke skulde kunne blive færdig med et Lovforslag som dette allerede i Aar og saa tidligt, at man meget godt kunde tænke sig, at Loven kunde komme til at virke tidligt i dette Foraar. Hvis der skal skaffes mange Oplysninger, og hvis dette eller andre Omstændigheder skulde medføre, at man ikke mener at kunne gennemføre dette Lovforslag i saa kort Tid, at det kan komme til at virke i Aar, saa beklager jeg det. Jeg troede, man meget hurtigt kunde blive enig om at vedtage dette Lovforslag, fordi man let kan overse det hele; og overlader man det til Kommunalbestyrelserne, er den hele Sag jo i gode Hænder.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger, for at Loven hurtigst muligt, helst i dette Foraar, kan blive bragt til Anvendelse.

Landbrugsministeren (Bording): Da min Kollega Indenrigsministeren er optaget i det andet høje Ting, skal jeg paa hans Vegne herved rette en Tak til de fire ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov gjorde nogle meget velvillige Bemærkninger, men sagde, at dette Forslag er en Videreførelse af et Forslag, som i sin Tid blev fremsat af daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal. Det kan ikke være rigtigt; thi det Forslag, som blev vedtaget, var fremsat af daværende Indenrigsminister Kragh, fordi den vigtigste Bestemmelse i Forslaget var Bemyndigelsen, der gives de forskellige Kommuner til at bevilge Garanti for disse Laan uden at gaa til højere Myndigheder.

Der blev af det ærede Medlem Hr. Nørskov og for øvrigt ogsaa af det ærede Medlem Hr. Fibiger spurgt, om det nu ogsaa var rigtigt, at man var gaaet bort fra Amtsudvalgene over til den Form, her er foreslaaet. Jeg skal dertil sige, at det, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen allerede har gjort opmærksom paa, netop er gjort for at simplificere Arbejdet og faa det til at glide saa hurtigt som muligt. De Erfaringer, man har gjort under den tidligere Lov, er netop gaaet ud paa, at disse Amtsudvalg i Forening med Bestemmelsen om, at der skulde gives Garanti for, at Folk ikke fik Understøttelse, hvis de havde nægtet at udføre dette Arbejde, har bevirket, at Loven ikke fik den Betydning, som man havde ventet, da den blev gennemført, idet det har vist sig, at dette har været for omstændeligt. Af disse Grunde har vi ment det rigtigt — og det falder ogsaa sammen med Ønsker, fremsatte i Andragender til Ministeriet om at faa Lovforslaget gennemført —, at man skulde undgaa disse mange Omstændigheder, som gjorde, at det hele tog for lang Tid. Det Spørgsmaal, om de Mennesker kan faa Understøttelse, naar de faar et saadant Arbejde, det er noget, der i og for sig ikke kommer de private Folk ved, som sætter det Arbejde i Gang, det er naturligvis noget, som de paagældende kommunale Institutioner maa overvaage og overholde, og jeg føler mig